

उप्पला—पिशाचेन्द्रकालस्य तृतीयाप्रमहिषी । ठाणा० २०४ ।

पुष्करिणीविशेषः । जं० प्र० ३६० ।

उप्पलाहं—गर्भकानि ईषज्जीलामि वा । जं० प्र० २६ ।

उप्पलावप—उत्प्लावयति । दश० २०५ ।

उप्पलुज्जला—उत्पलोउज्जला, पुष्करिणीनाम । जं० प्र० ३३५, ३६० ।

उप्पलुहेसप—उत्पलोद्देशकः—एकादशशते प्रथमः । भग० ९६६ ।

उप्पह—उत्पथः—उन्मार्गः । उत्त० ५४८ । परसमयः । ठाणा० २४१ ।

उप्पा—उत्पादः । ठाणा० १९ ।

उप्पाहओ—उत्पातः । आव० २९८ ।

उप्पाइत्ता—उत्पादयितुं—सम्पादनाय, अथवाऽनुत्पन्नानां भोगानामुत्पादयिता—उत्पादकः । ठाणा० २६४ । सम्पादनशीलः । ठाणा० ३८६ ।

उप्पाइया—उत्पाताः—अनिष्टसूचका रुधिरवृष्ट्यादयस्तदेतुका येऽनर्थास्ते औत्पातिकाः । सम० ६२ ।

उप्पाप—उत्पातं—सहजरुधिरवृष्ट्यादिलक्षणोत्पातफलनिरूपकं निमित्तशास्त्रम् । सम० ४९ । उत्पादः । आव० ६६२ ।

उप्पापति—उत्—प्राबल्येन पावयति । नि० चू० प्र० २५२ आ ।

उप्पापमाणे—व्युत्पादयन् । उत्त० १५७ ।

उप्पाओ—उत्पादः—उत्पत्तिहेतुभूतः क्रियालक्षणः । विशेष० २४१ ।

उप्पाते—उत्पादः—सहजरुधिरवृष्ट्यादिः । ठाणा० ४२७ ।

उप्पाय—उत्पातपूर्व—प्रथमपूर्वेनाम । ठाणा० ४८४ । उत्पातः—प्रकृतिविकारो रक्तवृष्ट्यादिः । प्रश्न० १०९ । उत्कापातदिग्दाहादिकम् । अनु० २१६ । उत्पादः—यतो नानुत्पन्नं वस्तु लक्ष्यते अतोऽयमपि वस्तुलक्षणम् । आव० २८२ । उत्पातं—सहजरुधिरवृष्ट्यादिकम् । आव० ६६० । उत्पातं—कपि हसितादि । सूत्र० ३१८ । प्रथमपूर्वम् । नंदी ५२ । ठाणा० १९९ ।

उप्पायग—उत्पादकः—ये भूमिं भित्त्वा समुत्तिष्ठन्ति ते । व्य० द्वि० १८८ आ ।

उप्पायण—उत्पादना—सम्पादनं, गृहस्थातिपण्डादेरुपार्जनमित्यर्थः । ठाणा० १५९ ।

उप्पायणा—उत्पादना—धात्र्यादिका षोडशविधा । प्रश्न० १५५ । धात्र्यादिलक्षणदोषविशेषः । आव० ५७६ ।

उप्पायणोवघाते—उत्पादनया—उत्पादनादोषैः, उपघातः—अशुद्धता उत्पादनोपघातः । ठाणा० ३२० ।

उप्पायपव्वप—उत्पातपर्वतः । सम० ३३ । तिर्यग्लोकगमनाय यत्रागत्योत्पतति सः । भग० १४४ ।

उप्पायपव्वयगा—उत्पातपर्वताः—यत्रागत्य बहवः स्यान्भविमानवासिनो वैमानिका देवा देव्यश्च विचित्रक्रीडानिमित्तं वैक्रियशरीरमारचयन्ति । राज० ७९ ।

उप्पायपव्वया—यत्रागत्य बहवो व्यन्तरदेवा देव्यश्च विचित्रक्रीडानिमित्तं वैक्रियशरीरमारचयन्ति । जं० प्र० ४४ । जीवा० १९९ ।

उप्पायपुव्वं—उत्पादपूर्वम्, तत्थ सव्वदव्वणं पज्जवाणं य उप्पायमंगीकाउं पण्णवणा कया । नंदी २४१ । यत्रोत्पादमाश्रित्य द्रव्यपर्यायाणां प्ररूपणा कृता तद् । सम० २६ ।

उप्पाया—त्रीन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।

उप्पाल—प्रहरणकोशविशेषः । जीवा० २३२ । प्रहरणकोशः—प्रहरणस्थानम् । राज० ९३ । मत्तवारणम् । जीवा० २७९ ।

उप्पालसंठिओ—उत्पालसंस्थितः—मत्तवारणसंस्थितः । जीवा० २७९ ।

उप्पालितो—उत्प्रासितः—असूयितः । आव० १०१ ।

उप्पालिया—हसिताः । नि० चू० प्र० ६९ आ ।

उप्पि—उपरि । भग० ८२ । ठाणा० ४३२ ।

उप्पिजल—उप्पिजलं—आकुलकम् । राज० ५२ ।

उप्पिच्छ—श्वाससंयुक्तम् । जं० प्र० ४० । श्वासयुक्तं, त्वरितम् । ठाणा० ३९६ । अनु० १३२ । आकुलं रोषभृतं बोध्यते । श्वासयुक्तं वा । जीवा० १९४ । भीतौ । ज्ञाता० १६१ ।

उप्पिट्ठणयं—उत्पिट्ठनकं—कुट्टनोत्पिट्ठना । उत्त० ८ ।

उप्पिट्ठणा—उत्—प्राबल्येन पिट्ठना उत्पिट्ठना । उत्त० ८ ।

उप्पित्थं—श्वासयुक्तम् ।

उप्पिबंत—उत्पिबन्तः—आसादयन्तः । प्रश्न० ६३ ।

उप्पियंतं—मुहुर्मुहुः श्वसन्तम् । व्य० द्वि० ५३ आ ।

उप्पियणं—मुहुः श्वसनम् । व्य० द्वि० ५३ आ ।

उप्पिलणा—उत्पीडनं—प्राणादीनां प्लावनम् । व्य० द्वि० १० आ ।

उप्पील-उत्पीलः-समूहः । प्रश्न० ५० ।

उप्पीलइ-उत्पीडयति-प्राबल्येन बाधते । जीवा० ३२६ ।

उप्पीलिय-उत्पीडिता प्रत्यक्षारोपणेन, बाह्यै बद्धा । भग० १९३ ।

गाढीकृता । राज० ११८ । भग० ३१७ । ज्ञाता० २२१ ।

जीवा० २५९ । उत्पीडितः-गाढं बद्धः । प्रश्न० ४७ । उत्पी-

डिता-गुणसारणेन कृतावपीडा, बाह्यै बद्धा वा । भग०

३१८ । कृतप्रत्यक्षारोपणा । विपा० ४७ । आरोपितप्रत्यक्षा ।

औप० ७१ । आक्रान्ता गुणेन । ज्ञाता० ८५ ।

उप्पीसेज्जा । भग० ७६६ ।

उप्पुया-उत्प्लुताः-उत्सुकाः । प्रश्न० ५२ ।

उप्पूर-उत्पूर-प्राचुर्यम् । प्रश्न० ४३ । जलप्लवः । प्रश्न० ७६ ।

उप्पेक्खेज्ज-उपेक्ष्यते । आव० ६४० ।

उप्फंदति-उत्स्पन्दते-प्रविशति । उत्त० ३५५ ।

उप्फंसणं । ओष० १९५ ।

उप्फणिसु-साध्वर्थं वाताय दत्तवन्तः । आचा० ३४३ ।

उप्फसणा-अपकायस्पर्शनं यत्सहचरितं लवणोत्तारणम् ।
वृ० द्वि० ६१ आ ।

उप्फालग-उत्प्रासकम् । उत्त० ६५६ ।

उप्फिडइ-मण्डूकवत्प्लवते । उत्त० ५५१ ।

उप्फुल्लं-विगसिएहिं इत्थीसासीरं रयणादि वा ण निज्झाद-
यत्वं । दश० चू० ७७ । उत्फुल्लं-विकसितलोचनम् ।

दश० १६८ । निष्पुष्पः । नि० चू० प्र० २०१ अ ।

उप्फेणओफेणीयं-सकोपोष्मवचनं यथा भवति । विपा० ८३ ।

उप्फेस-मुकुटम् । औप० २५ । शिरोवेष्टनम् । आचा० ३८० । प्रज्ञा० ८७ ।

उप्फेसि-शिरोवेष्टनं, शेखरक इत्यर्थः । ठाणा० ३०४ ।

उप्फोसं-उत्स्पर्शनं छंटनम् । वृ० प्र० २८५ अ ।

उप्फोसणं-क्रियाविशेषः । नि० चू० द्वि० १६६ अ ।

उप्फोसणा-जलच्छटा । नि० चू० द्वि० ६३ अ ।

उप्फोसेज्ज-रुण्येत् । नि० चू० प्र० १८६ आ ।

उप्फुल्लो-निष्पुष्पः । ओष० ९७ ।

उब्बो-अवबद्धः । आव० २९९ ।

उब्बद्धो-उद्बद्धः । आव० ४५२ ।

उब्बुडा-उद्याता । आव० ६७७ ।

उब्बुडु-अन्तःप्रवेशितम् । अनुत्त० ७ ।

उब्बुडुनिवुडुयं-उन्मग्ननिमग्नत्वम् । प्रश्न० ६३ ।

उब्भं-तव । उत्त० १४७ ।

उब्भंडो-असंवृतपरिधानादि । वृ० तृ० २२५ अ ।

उब्भज्जिय-उद्भिद्य । उत्त० १९२ ।

उब्भह-अभ्यर्थितम् । पिण्ड० ९० ।

उब्भड-उद्भट-विकरालम् । जं० प्र० १७० । अनुत्त० ७ ।

भग० ३०८ । स्पष्टम् । भग० ३०८ ।

उब्भमा-उत्-प्राबल्येन भ्रमयन्ति उब्भमाः-भिक्षाचराः । व्य०

प्र० १५३ आ ।

उब्भमे-उद्भमेत्-यायात् । आचा० २९१ ।

उब्भव-उद्भवः-सम्भवः । ज्ञाता० ५० । सम्भूतिः । भग० ४७७ ।

उब्भवणं-निष्वावणं । नि० चू० प्र० ५२ आ ।

उब्भवेति-उच्छ्रयति । आव० ३४२ ।

उब्भातो-निसण्णो । नि० चू० प्र० ३५ आ ।

उब्भाम-भिक्षाचरग्रामः । व्य० प्र० २५० अ ।

उब्भामइला-उद्भ्रामिला-स्वैरिणी । व्य० द्वि० ३१ आ ।

उब्भामओ-उद्भ्रामकः, जारः । पिण्ड० १२३ । पारदा-
रिकः । ओष० ९२ । वृ० तृ० ४८ अ ।

उब्भामगं-भिक्षायरिया । नि० चू० प्र० ७७ आ । नि०
चू० प्र० ३६ आ । पारदारिकाः । ओष० ७५ । वृ० द्वि०

२६ अ । पारदारिगो । नि० चू० प्र० १०७ अ । संघा-

डगो । नि० चू० द्वि० ९४ आ ।

उब्भामनितोय-उद्भ्रामकनियोगः-ग्रामः । व्य० प्र० १५३ आ ।

उब्भामिगा-उद्भ्रामिका-कुलटा । व्य० द्वि० १५० आ । उद्भ्रा-
मिका-मनोगुप्तिद्वान्ते ध्रेष्टिसुतश्रावकजिनदासभार्या । आव०

५७८ । असती । दश० ५७ ।

उब्भामिज्जेति-अपभ्राज्यन्ते । वृ० तृ० १३७ आ ।

उब्भामिया-कुशीला । वृ० द्वि० २६४ आ । उद्भ्रामिका-
स्वैरिणी । आव० ४२१ ।

उब्भामे-भिक्षायरियं गच्छति । नि० चू० प्र० ११३ आ ।

भिक्षाभ्रमणम् । ठाणा० २६६ ।

उब्भावण-उद्भावनं-महर्दिकतासम्पादनं कृतवान् । वृ०
तृ० ९३ अ । परिभवः । ओष० १४८ ।

उच्चावणा—उद्भावना—उत्प्रेक्षणा । भग० ४८९ । उत्प्रेक्षणाति ।
ज्ञाता० १७७ । उद्भावना । दश० ४४ । प्रकाशनम् ।
नंदी० ५३ । अपभ्रजना । उत्त० १६९ ।

उच्चिन्ना—उद्धिदो—भूमिभेदाज्जाता उद्धिज्जाः—खजनकादयः ।
ठाणा० ३८६ ।

उच्चिज । नि० चू० प्र० ३३५ आ ।

उच्चिज — उद्भेद्या — वस्तुलप्रभृतिशाकभर्जिका । पिण्ड०
१६८ । उद्भिय भुवं जाता उद्धिज्जा खजनकादिः । प्रश्न०
९० ।

उच्चिजमाण—उद्धियमानं—उद्वाध्यमानम् । जीवा० १९१ ।

उच्चिन्न—उद्धेदनं उद्धिन्नं साधुभ्यो घृतादिदाननिमित्तं कुतुपादे-
मुखस्य गोमयादिस्थगितस्योद्घाटनं तद्योगाद्देयमपि घृतादि
उद्धिजम् । द्वादश उद्गमदोषः । पिण्ड० ३४ ।

उच्चिय—उद्धेदनमुद्धित उद्धिजन्म येषां ते उद्धिज्जाः—पत्तङ्ग-
खजरीटपारिप्लवादयः । दश० १४१ । उद्धिज्जं—लवणाक-
रायुत्पन्नम् । आचा० ३५५ ।

उच्चुतिया—आभ्युदयिकी, देवतापरिगृहीता गोक्षीर्षचन्दन-
मयी मेरी । आव० ९७ ।

उच्चूयावेउ । दश० चू० ८० ।

उच्चैति—उच्छ्रयन्ति । आव० ३४२ । ऊर्चयन्ति । उत्त०
१४७ ।

उच्चैदम—उद्भेद्यं—सामुद्रादि । अप्रासुकम् । दश० १९८ ।

उभओ—उभयतः—उभौ—शिरोऽन्तपादान्तावाश्रित्य । ज्ञाता०
१५ ।

उभयं—उभयं—संयमासंयमस्वरूपं श्रावकोपयोगि । दश०
१५८ । संधायसाडण, सङ्घातशातनकरणं, यस्य शकटोदाह-
रणम् । आव० ४६२ ।

उभयभागा—उभयभागा—चन्द्रेणोभयतः—उभयभागाभ्यां
पूर्वतः पश्चाच्चेत्यर्थो भज्यन्ते—भुज्यन्ते यानि तानि उभय-
भागानि, चन्द्रस्य पूर्वतः पृष्ठतश्च भोगमुपगच्छन्तीत्यर्थः ।
ठाणा० ३६८ । उभयभागानि—उभयं—दिवसरात्री तस्य
दिवसस्य रात्रेश्चैत्यर्थः, चन्द्रयोगस्यादिमधिकृत्य भागो येषां
तानि । सूर्य० १०४ ।

उभयओ—उभयतः, उभयोः—पार्श्वयोः । सूर्य २९३ ।

उभयकल्पिय—उभयकल्पिकः—यो द्वावपि सूत्रार्थौ युगपद्
प्रहीतुं समर्थः । वृ० प्र० ६३ अ ।

उभयकाला—दिया रातो य । नि० चू० तृ० २१आ ।

उभयकिङ्कर्म—उभयकृतिकर्म—वन्दनम् । ओष० २२ ।

उभयजं—गुणनिष्पन्नं, समयप्रसिद्धं । पिण्ड० ४ ।

उभयतरो—तं च तवं करंतो आयरियाइवेयावचंपि करोति
सलक्षित्तणओ एस उभयतरो । नि० चू० तृ० १२३ अ ।

उभयनिसेहो—उभयनिषेधः, सङ्घातपरिज्ञातशून्यं, यस्य स्थ-
णोदाहरणम् । आव० ४६२ ।

उभयपंता—उभयप्रान्ता—अभद्रिका, अशोभनेत्यर्थः । ओष०
१५ ।

उभयपहट्टिते—उभयप्रतिष्ठितः—आत्मपरविषयः । ठाणा०
१९३ ।

उभयपदव्याहृतं—गत्यागतिलक्षणे भेदः । आव० २८१ ।

उभयपदाव्याहृतं—गत्यागतिलक्षणे भेदः । आव० २८१ ।

उभयभविष—उभयभविकं—इहपरलक्षणयोर्भवयोः यदनुगा-
मितया वर्तते तदुभयभविकम् । भग० ३३ ।

उभयाज्ञया—पञ्चविधाचारपरिज्ञानकरणोद्यतगुर्विदेशादिरन्य-
थाकरणलक्षणया गुरुप्रत्यनीकद्रव्यलिङ्गधार्यनेकधमणवत् सूत्रा-
र्थोभयैर्विराध्येत्यर्थः । सम० १३३ ।

उभयास्तिकः । सम० ४२ ।

उमंथण—अवमंथमधोमुखम् । व्य० द्वि० ३२३ आ ।

उमजायणसगोत्ते—पुष्यनक्षत्रस्य गोत्रम् । सूर्य० १५० ।

उमा—प्रद्योतराजधान्यामुज्जयिन्यां गणिका । आव० ६८६ ।
द्विपृष्ठवासुदेवमाता । आव० १६२ । सम० १५२ ।

उमाप—अवमितः परिच्छिन्नो वा । सूर्य० ९५ ।

उमाणं—प्रवेशः स्वपक्षपरपक्षयोर्येषु तानि तथा । आचा०
३२६ ।

उमाव्यतिकर । आचा० १४६ ।

उन्मगां—विवरं उन्मज्यतेऽनेनेति वोन्मज्यम्, ऊर्ध्वं वा मार्ग-
मुन्मागं, सर्वथा अरन्ध्रमित्यर्थः । आचा० २३४ । अका-
र्याचरणम् । आचा० २०३ । उन्मार्गः । आव० ७७८ ।
मार्गादूर्ध्वं, क्षायोपशमिकभावत्यागेनौदयिकभावसङ्क्रमः ।
आव० ५७१ ।

उन्मगागो—अडविपहेण गच्छति अहवा अपथेण चेव । नि०
चू० प्र० ३१९ ।

उन्मगजला—उन्मगं जलं यस्यां सा उन्मगजला । जै०
प्र० २३० ।